

INGEZONDEN

De redactie behoudt zich voor, ter bevordering van spoedige plaatsing der stukken, zoo noodig eenige bekorting aan te brengen.

VERGIFTIGING MET OLEUM CHENOPODII.

Uit het tweede ingezonden stuk van collega SCHÜFFNER blijkt, duidelijker dan uit het eerste, dat volgens zijn meening ook in een kinderziekenhuis hier te lande het oleum chenopodii niet behoort gedoseerd te worden, zooals wij dat sinds jaren gewend zijn te doen. Deze meening is gebaseerd op onderzoekingen, in Indië bij volwassenen en met versche olie verricht. Ik heb voor die onderzoekingen groote bewondering en het is verre van mij, critiek te willen oefenen op de wijze, waarop de contrôle bij wormkuren in de tropen werd en wordt verricht, al blijf ik van meening, dat bij massa-kuren de observatie wel eens minder nauwkeurig zal moeten zijn, dan onder de gewone omstandigheden in het moederland en in een ziekenhuis mogelijk is.

Dat de gegevens van die onderzoekingen echter noodzakelijkerwijze een richtsnoer moeten zijn voor ons handelen onder zoo geheel andere omstandigheden en meer gewicht in de schaal moeten leggen dan eigen waarnemingen, welke daarmee niet overeenstemmen, kan ik niet toegeven; het spijt mij, dat prof. SCHÜFFNER en ik het op dit punt niet eens zijn kunnen worden. De door ons thans gebruikte olie (ascaridol-gehalte 56 pCt.) geeft bij onze doseering geen bijverschijnselen en in lagere doseering onvoldoende resultaat.

Ik herhaal echter, dat niet onder alle omstandigheden zoo hoog gedoseerd moet worden, dat de kuur evenmin altijd 3 dagen moet duren en dat het zeer wenschelijk zou zijn, indien het oleum chenopodii hier beter gestandaardiseerd op de markt zou komen. Het meest wringt de schoen echter ergens anders, blijkens onze ervaringen in Groningen. Het waren nooit de artsen, die door hoge doses voor te schrijven, ongelukken maakten, maar het algemeen verkrijgbaar zijn van het middel voor leeken en onvoldoende voorzorgen bij het wegbergen, hebben daartoe geleid. Daarin is het dus, dat verandering moet komen.

Groningen, 11 December 1939.

J. VAN LOOKEREN CAMPAGNE.

De laatste zinnen van het bovenstaande bevatten de kern van de gedachtenwisseling tusschen VAN LOOKEREN CAMPAGNE en mij. Ik ben het hiermee volkomen eens. Overigens heb ik aan hetgeen ik reeds schreef niets toe te voegen.

Amsterdam, 12 December 1939.

W. A. P. SCHÜFFNER.

OVER GOUDBEHANDELING BIJ ASTHMA BRONCHIALE.

In overleg met den geneesheer-directeur van het Gemeentelijk Ziekenhuis aan den Bergweg te Rotterdam stelt ondergeteekende er prijs op te verklaren, dat de, aan zijn in het vorige nummer onder bovenstaand opschrift verschenen mededeeling ten grondslag liggende, onderzoekingen in genoemd ziekenhuis een aanvang hebben genomen en dat het meerendeel van de er in beschreven patiënten door hem als assistent-geneesheer in dit ziekenhuis werden behandeld.

Rotterdam, 11 December 1939.

F. BOUMAN.

EEN GROOTE GALSTEEN LANGS NATUURLIJKEN WEG VERWIJDERD.

De casuïstische mededeeling van collega WARTENA, N. T. v. G. 83. IV. 49. blz. 5741, noopt me tot het maken van enkele opmerkingen. Het geval op zichzelf is zeker onze belangstelling waard en met de reconstructie ervan zal iedereen zich kunnen vereenigen. Ook wij zagen onlangs een patiënte met galsteenileus door een steen, die 22 gram woog en 3-3-6 cM. was. Bewezen is deze uitlegging echter niet, terwijl juist hier het vervaardigen van een eenvoudige overzichtsphoto practisch